

[Arbejdsministeren.]

tigelsesudvalg, hvori repræsentanter for arbejdsmarkedets organisationer og en række ministerier har sæde.

Med den i § 97 a, stk. 4, foreslåede ordning, hvorefter arbejdsdirektoratet med bistand af landsarbejdsnævnet fører tilsyn med arbejdsformidlingskontorerne administration af loven, vil dette samarbejde kunne formidles gennem landsarbejdsnævnet jævnsides med det løbende samarbejde på det departementale plan. Beskæftigelsesudvalget vil derfor blive ophævet samtidig med ophævelsen af beskæftigelsesloven af 1958.

Forslagets hovedbestemmelse i § 97 a, stk. 1, er affattet således, at bestemmelsens administration inden for de givne bevillingsmæssige rammer vil kunne tilrettelægges under hensyn til, hvad bredere arbejdsmarkedspolitiske overvejelser tilsiger. Omfanget af den indsats, som vil kunne ydes, afhænger — som hidtil — ud over det lokale initiativ i så henseende i det store og hele af, hvilke midler der af bevillingsmyndighederne stilles til rådighed til ydelse af tilskud efter loven.

Sluttelig skal jeg vende tilbage til nogle af de spørgsmål, som det nævnte folketingsudvalg rejste i sin betænkning af 12. marts d. å., idet jeg samtidig tillader mig at henvisse til udvalgets beretning af 5. oktober d. å. og de dertil hørende bilag.

Udvalget udtaler i betænkningen, at det finder det af overordentlig stor betydning, at der gives arbejdsformidlingen meddelelse om afskedigelser på et tidligt tidspunkt, hvorved betydelige fordele vil kunne opnås for den enkelte såvel som for arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne fastslå, at jeg er helt enig i denne betragtning. Jeg har bedt arbejdsdirektoratet om at forelægge spørgsmålet for LAN, og jeg forventer herefter, at nævnet indsamler materiale til brug for det arbejdsmarkedspolitiske udvalg om, hvorledes det går med varslingsproblemet under den nuværende lovgivning, herunder om arbejdsmarkedsnævnens indsats i denne sag.

Yderligere forventer jeg, at dette materiale også omfatter en undersøgelse af, i hvilket omfang det af arbejdsministeriet allerede i marts 1969 tilkendegivne ønske om varsling af afskedigelse eller udvidelse af personalet i den offentlige sektor er blevet fulgt.

Folketingsudvalget udtalte dernæst, at det formentlig efter kortere tids forløb vil være ønskeligt at foretage visse ændringer med hensyn til adgang for deltidsarbejdende til at blive arbejdsløshedsforsikrede. Jeg vil gerne oplyse, at arbejdsministeriet hidtil har godkendt oprettelse af deltidsafdeling i 14 arbejdsløshedskasser. Af administrative grunde kan en sådan afdeling kun igangsættes pr. 1. april eller 1. oktober, og der er derfor yderst få kasser, der i dag har deltidsafdelinger, men pr. 1. april 1971 vil der antagelig være en del flere end de 14, som hidtil har fået tilladelse til at oprette en deltidsafdeling. De ønskede overvejelser om ændringer af deltidsforsikringen vil først kunne foregå, når forsikringen har virket en vis tid, og der kan derfor ikke ved fremsættelsen af det nu foreliggende lovforslag siges noget om, hvorvidt og i hvilken retning der skal ændres.

Videre fremgik det af betænkningen, at udvalget havde taget til efterretning, at arbejdsministeriet har nedsat et særligt udvalg til vurdering af den kritik, der af en ekspertkomité under ILO er rettet mod bestemmelserne i lovens § 61 om suspension af dagpengeudbetaling under faglige konflikter. Jeg skal nu yderligere oplyse, at udvalget blev nedsat d. 4. marts d. å., og at jeg havde håbet, at udvalgsarbejdet kunne være afsluttet så betids, at der i det nu fremsatte lovforslag kunne være medtaget en ændring af § 61. Det har imidlertid vist sig, at udvalget ikke har kunnet afslutte sit arbejde inden lovforslagets fremsættelse, og en eventuel ændring af § 61 må derfor ske senere.

Udvalget henstillede endvidere, at der ved den kommende ordnings gennemførelse lægges vægt på praktisk samarbejde mellem